rehepapp olnud kes kedagi kolli ega ei tonti ei ole
polganud aga omeli ilmasgi kõnikui poole rehte
magama ei ole läinud (jäal on kohel poolt ass rehe
tuad ning rehe alune kõkkpaigad) jest jäal olla ega
õige tõdist tõlli pidanud. Kord olla omeli meeso
judoma rinda wõtnud ning läinud kõnikui pool
rehte magama. muidugi kõda aina ürja.
Ühel ei ole enne tõisi juljad und pääle tulnud ning
alles iel kõik ood ainunud magama. Korraga aga
ärkab jälle suure praqima pääle üles. Kõigi olla pä-
rastuma kolinaga rehe alla jõse joõtnud. Jelle pääle
tõstud ka rehe uks lahti ning kõigi raskste jamma-
gega astunud rehte. Ilma et kere ühtast oleks ütelnud,
olla koga hammastest. tule kõrinad üles tõmbanud
suure pesu tõui rehepapi pürgo nurgast wõtnud ja
põlema juõtanud. Nõugase kolta lõmawa pen-
tulega läinud ta rehe ahju taga ning wimaksuel
koguni parsil. Sina raskus alla olla tuguwad pors-
red õiste nõrku wajunud. Kõik jedo oli rehe papp suur
hirmuga pääl waadanud ning oma kajukka altliigata
daji jälgenud.
Korraga aga kui kõgemata silmab prasilt maha tõlles
kolta rehe papi nurka. Sina laujumata astub ka
kohe põlewate pürguõiga rehe papi ette ning wahib tõda
oma kõlbate silmadega uks tõis aega. Nüüd on wana-
mehel wimane kõda kões. Suures ahastuses hakkab

palwist lugima, jedo nähes ei kõikki tõnt jugugi
wait astub wõel ligemale ning naratab kõm falt.
Suures ahastuses wahib nüüd rehepap ka wimaks
ürsi silmi koledale kõllile wastu kuna jelle wi-
maks kõma rehepappi wahtimast tõis jaab ning
rehepappi puutumata ära läheb
Wana mees naturene julgust jaanud et tõnt temasse
ei puutunud ja ronib neljaõõpaõõle ürse alla
tõõile järel ning näeb ürse wahelt et rehe alune
kõik nõugasest koledaist tõnta tõis on kes mittemet
nalja ja keskes peawad. Kõll ühe teise jelgas joõta-
wad teised jälle ühte teist jahe ning jaiwi pidi
wetiwad nine.
Wana kolta kolli märgu andmise pääle läpetab
ega ürs oma nalja ja lõõewad kõik nõõda wait-
felt ja kergelt määratumasse mõõta tõlda nis
rehewärawate allo kõnni peab nagu ei oleksgi nel
lust. Jello järele ronimud ka wana kolta kõll ja
tõlda, ja pääle liikunud ka jõõda ülist minema
ilma et rehe papile oleks ütlenud kust ta on ja
kuhu ta läheb. Jellel korral pääsnud rehepap
kõll kergewõõwago tõõtide kõõsest. uks teine kord
olla tõõdist wana meest rõõda hirmutanud et
juda õõsel ära rehe juurest (kõõsta) mõõja joos-
nud ja alles nõnikui rehe juure tagasi ujaldanud
minema.
Ühel õhtul olla jõõna jama rehe juure nalk rehkiõõ